

uit aan overste Wilson: 'Aan het verzoek om een legerkorps van vier divisies overzee naar Nederland te zenden, kan niet worden voldaan', dicteerde van Voorst Evekink over de telefoon; generaal Girauds zevende leger zou naar Zeeland en Noord-Brabant oprukken, waarbij één regiment overzee naar Walcheren gebracht zou worden; hoe ver dat zevende leger in Noord-Brabant zou doordringen, zou later beslist worden; een Frans generaal, generaal Mittelhauser, zou per auto naar Den Haag komen; hulp in de lucht konden de Fransen niet geven – daar zou Engeland voor zorgen. Aldus dit telefonisch verslag.¹

De Fransen waren dus in aantocht. Dat berichtte overste Wilson telefonisch aan kolonel Schmidt, de commandant van de Peeldivisie die de Peel-Raamstelling zo lang mogelijk moest trachten te verdedigen. In welke bewoordingen zijn bericht vervat was, staat niet vast; vast staat wèl, dat de kolonel aan zijn ondercommandanten tot hun grote opluchting deed weten dat de Fransen tot de Peel-Raamstelling zouden oprukken – een mededeling die van alle grond ontbloot was.²

Uit een oogpunt van hulpverlening was in Engeland slechts voorbereid dat, bij een Duitse aanval, ter dekking van de evacuatie van Nederlandse schepen, een nieuw mijnenveld gelegd zou worden ten noorden van IJmuiden (dat is op 10 mei inderdaad geschied³); dat Engelse torpedootjagers het transport van het goud van de Nederlandse Bank op de Noordzee zouden dekken en dat, als de Nederlandse autoriteiten daarmee accoord gingen, z.g. *demolition parties* (vernielingsdetachementen) van de *Royal Navy* de aardolie-installaties aan de Nieuwe Waterweg en aan het Noordzeekanaal in brand zouden steken en daar alsmede op Walcheren ook andere vernielingen aanrichten.

De Engelse marine-attaché in Den Haag, *Rear-Admiral* Dickens, kwam vrijdagochtend 10 mei in alle vroegte bij de marinestaf. Hij overhandigde er 'een getypte opzet betreffende het met jagers doen debarkeren van *demolition parties* voor hulpverlening bij de uitvoering van door de Nederlandse regering vastgestelde vernielingen onder bevel van de plaatselijke militaire Nederlandse autoriteit. Deze hulp werd aanvaard'⁴ – d.w.z. in beginsel; generaal Winkelman was namelijk van mening dat het bepaald te vroeg was om terzake ingrijpende maatregelen te nemen. Hij besliste dat men vooreerst niet meer moest doen dan het vermengen (en daardoor onbruikbaar maken)

¹ D. van Voorst Evekink: Memorandum, 19 mei 1946, over de Peel-Raamstelling, *Enq.*, dl. I b, p. 43. ² Nierstrasz: *Algemeen Overzicht*, p. 70. ³ 'Marine . . . tweede wereldoorlog', dl. I, hfdst. 7, *Mededelingen van de Marinestaf*, 1955, no. 6, p. 37. ⁴ A.v., p. 33.